

RELAȚIILE BĂRBATULUI HOMOSEXUAL CU FEMEILE

Joseph Nicolosi, PhD

Principal accent al terapiei reparatorii pentru bărbați este întotdeauna pe vindecarea relațiilor cu persoanele de același sex. Terapeutul încurajează stabilirea unor prietenii sănătoase, ne-erotice, cu bărbații.

Totuși, apare un moment când unii clienți ajung la un punct unde se simt pregătiți pentru o relație intimă cu o femeie. Această disponibilitate trebuie să fie exprimată de însuși clientul și nu poate fi încurajată de către terapeut în același fel în care încurajează stabilirea unor prietenii cu bărbații.

Mai mult, terapeutul trebuie să țină cont că orice succes cu femeile nu va rezista fără continuarea unor relații sănătoase cu bărbații.

Pentru a înțelege provocările deosebite ale bărbatului cu orientări homosexuale în relațiile sale cu femeile, trebuie să începem prin a înțelege clasică triadă ce apare ca foarte previzibilă în trecutul clienților noștri. Această triadă îl împinge pe băiat înspre mamă, tatăl fiind izolat de soția și băiatul său. Acest dezechilibru îi creează băiatului o perspectivă distorsionată asupra sa în relație cu laturile masculină și feminină. Tatăl băiatului rămâne un mister, în timp ce mama devine prea bine cunoscută.

Într-o structură familială mai echilibrată, tatăl îi conferă băiatului o perspectivă masculină. El îl învață cum să se raporteze la femei și îi modelează această raportare. Acolo unde există o mamă exagerat de intimă și acaparatoare, băiatul învață de la tatăl său că cea mai bună cale de raportat la mama lui este uneori să o ignore pur și simplu.

În viața cotidiană, bărbații și femeile sunt întotdeauna în situația de a se înțelege unii pe alții. Bărbații heterosexuali sunt deseori acuzați că nu fac față acestei provocări și li se spune că nu sunt sensibili cu femeile. În mod paradoxal, tocmai această insensibilitate este cea care îi permite bărbatului să dezvolte o relație intimă cu o femeie. El nu este atât de "acordat" pe femei încât să reacționeze exagerat sau să se piardă în fața nevoilor lor. *Femeile sunt taine*, însă acesta este prețul pe care trebuie să-l plătească bărbatul heterosexual pentru formarea heterosexualității sale.

Dacă bărbatul heterosexual poate fi acuzat de lipsă de sensibilitate, bărbatul homosexual poate fi acuzat de o prea mare sensibilitate față de femei și o supra-implicare emoțională în raport cu ele. Un client homosexual, care își trecea în revistă relațiile eșuate cu femeile, declara: "M-am învățat să fiu prea deschis față de femei, într-o manieră nesănătoasă". Formându-se asemenea majorității băieților pre-homosexuali, el fusese prea legat de emoțiile mamei lui.

Un alt client povestea: "M-am simțit întotdeauna responsabil de sentimentele mamei mele. Aveam senzația că trebuia s-o fac mereu fericită." Pentru că nu a avut un tată care să poată interveni pentru a rupe această supra-intimitate nesănătoasă, putem spune că el a fost abandonat și trădat de tabăra masculină.

Să privim dezvoltarea masculină normală ca pe o serie de pendulări. În copilărie, băiatul pendulează mai întâi către tabăra feminină și se identifică cu mama lui. Ajunge apoi în partea opusă, când ajunge ulterior să se identifice cu tatăl. Când a atins o identificare masculină normală, el rămâne pe partea masculină - în perioada adolescenței. Apoi, interesul sexual față de femei îl împinge înapoi către tabăra feminină. Întrucât posedă o identificare masculină sănătoasă, este tentat să-și reînnoiască intimitatea cu o femeie. Putem spune că este *blindat cu masculinitate* și poate risca o apropiere emoțională fără a se simți copleșit și anihilat de femei. Acapararea de către femei este principala teamă a tuturor bărbaților, însă se manifestă cu precădere la cel care nu este suficient de sigur pe masculinitatea sa.

În lipsa acestui "blindaj" masculin împotriva acaparării de către mamă, pre-homosexualul nu are alt mijloc de apărare decât să se refugieze în spatele unui sine fals - cel pe care îl încurajează mama lui la el. Sinele cel fals este creația mamei sale - ea îl vrea băiatul cel cuminte, ascultător, bine crescut. În consecință, băiatul îi oferă mamei sale această imagine, pentru *consumul ei*, imagine în spatele căreia el își ascunde și protejează adevăratul eu.

Termenul "consum" reflectă experiența acestui băiat. Este ca și cum mama lui are nevoie să consume ceva de la el. Nevoia ei de consum derivă în mod tipic dintr-o relație emoțională nesatisfăcătoare soțul ei, care a afectat nevoia ei feminină naturală de a deveni intimă cu partea bărbătească. Lipsindu-i o relație satisfăcătoare cu soțul ei, ea se întoarce către băiatul ei (pe care îl poate controla și modela, și care nu prezintă laturile discutabile ale soțului ei). În dragostea ei posesivă, ea îl acaparează - îl închide.

În loc să renunțe la esența persoanei lui - care include și masculinitatea lui naturală - băiatul îi oferă mamei o imagine de sine falsă. La suprafață el devine "băiatul mamei", însă la interior devine confuz cu privire la nevoile și la identitatea sa.

Întrucât clientul se află acum în fața provocărilor puse de o relație intimă adultă cu o femeie, dramatismul relației cu mama lui revine la suprafață.

Două faze în relația cu femeile

Să luăm cele două faze pe care le parcurge clientul într-o relație heterosexuală.

1. "Relația lejeră" - caracterizată prin cunoaștere și prietenie.
2. "Relația serioasă" - caracterizată prin sentimente romantice și sexuale.

Pentru bărbatul cu orientări homosexuale, faza cunoașterii/prieteniei lejere e foarte ușoară. Va găsi că e foarte ușor să discute cu o femeie așa cum o făcea și cu mama lui sau cu o soră mai mare. De fapt, continuarea în acest fel a unei relații cu o femeie servește deseori ca manevră de evitare a provocărilor mai serioase puse de o relație romantică/sexuală. Pentru el, trecerea de la prietenie/lejeritate la romantism/sexualitate este înșelătoare și poate fi sortită eșecului.

Nerăbdătoare din cauza superficialității relației, femeia inițiază trecerea către romantism/sexualitate. Ea dorește o apropiere mai mare de acest tip de bărbat care - spre deosebire de alți bărbați cu care și-a dat întâlnire - are răbdare, este amabil, manierat și sociabil. E foarte înțelegător și foarte interesat de experiențele ei. Ea e încântată. Își spune: "Bărbatul acesta e interesat de mintea mea, nu doar de corpul meu". (În naivitatea ei, ea nu știe motivul.)

Un exemplu al dificultății trecerii de la lejer la serios se poate vedea în cazul unui student de 28 de ani, un client de-al meu. Avea pretenții foarte mari de la sine; ținând sus, se aștepta să *obțină* o soție cam în același fel în care obținuse licența în medicină - străduindu-se din răspuțeri. În timpul fazei lejere a relației, el e încântător, spiritual și pe aceeași lungime de undă cu ea. Stabilește ușor o relație cu ea încă de la primele întâlniri, iar ea îl adoră. El își spune "campionul primelor întâlniri". Apoi începe să perceapă așteptările femeii; evident, ea vrea mai mult. Deodată el simte o schimbare la el - "ceva moare în mine".

La a treia întâlnire cu o femeie, el stătea în fața ei într-un restaurant. În timp ce ea vorbea, lui i s-a părut că, brusc, ea a devenit urâtă. A început să-l deranjeze; vocea ei îl irita. A lăsat-o baltă și a avut o aventură cu un homosexual pe care l-a agățat într-un bar. Un caz clasic de detașare defensivă; avea nevoie să se "reîncarce", după ce se simțise consumat de femeie.

Spre deosebire de homosexuali, drumul heterosexualului către femeie trece întâi prin atracția sexuală. Abia ulterior ajunge să o cunoască ca persoană și ca prietenă. Problema studentului menționat mai sus era faptul că încerca să imite calea bărbatului heterosexual. A încercat să se întâlnească cu ea din prima, ceea ce pentru un bărbat cu orientări homosexuale e fatal.

Se pare că la bărbații cu o orientare homosexuală drumul este diferit, iar acest lucru mi-a fost confirmat de mulți bărbați care în timp s-au căsătorit și s-au eliberat de trecutul lor homosexual. Cele trei etape trebuie parcurse într-o altă ordine: prietenie, afecțiune și în final exprimarea sexuală a acelei afecțiuni. Deseori bărbatul cu un trecut homosexual va întreține o prietenie cu o femeie timp de ani de zile, înainte ca lucrurile să devină mai serioase.

Acești clienți vor mărturisi în final o satisfacție emoțională și sexuală în relația cu soția lor, însă interesant, vor afirma că nu sunt atrași sexual de alte femei. Acest

lucru este greu de înțeles de către un bărbat heterosexual - vesti bune pentru soții!

Există două tipuri de anxietăți pe care le resimte bărbatul cu orientări homosexuale: una legată de bărbați și o alta legată de femei. Cu bărbații, el se simte mereu anxios în sensul că va fi respins ca fiind inferior. Cu femeile, se simte anxios pentru că obține prea mult de la ele; femeile vor pătrunde în viața lui emoțională și îl vor copleși, așa cum probabil s-a întâmplat și în copilărie cu mama lui. Pe măsură ce se apropie de o femeie, această anxietate se manifestă ca o teamă față de relațiile sexuale. De fapt, teama nu este atât față de relațiile sexuale cât de adevăr. Dacă vede că poate stabili și întreține o relație de încredere cu o anumită femeie, fără teama că va fi acaparat emoțional de ea, atunci expresia sexuală a afecțiunii sale va urma într-un mod natural.

Provocarea

Pentru bărbatul cu un trecut homosexual, provocarea constă în a demara o relație cu o femeie, păstrându-și însă și controlul asupra lui însuși. Sarcina terapeutului este aceea de a monitoriza controlul interior al clientului în timp ce acesta se apropie de femeie. Terapeutul îl face pe client să fie sincer cu sine însuși și îl împiedică să cadă într-un fals sine, așa cum a făcut cândva în relația cu mama sa. Deși există mai multe variante, formele false de sine care apar în relația cu femeia sunt:

1. Pasivul - maleabilul.
2. Actorul - teatralul.
3. Sfătuitorul empatic.

Terapeutul urmărește tendința clientului de a se abandona și de a aluneca într-una dintre aceste imagini atunci când el este cu ea. Devenind prea sensibil la așteptările femeii față de el, el renunță la toate nevoile sale și preia dorințele ei, pierzându-și astfel sistemul de orientare propriu.

Încrederea

Trecerea cu succes la căsătoria heterosexuală tine de încredere:

"Pot avea încredere în ea? N-o să-mi facă ce îmi făcea mama? Nu mă va manipula? O să mă poate vedea așa cum sunt sau o să mă împovăreze cu pretențiile ei? Se va purta ca și îi pasă de mine, încercând însă să mă folosească și să mă controleze? *Voi reuși să fiu eu însumi?*"

Partea esențială este ca el să treacă de la anticiparea trădării la încredere. Rolul terapeutului este acela de a ajuta la găsirea unor compromisuri cu sine. În particular, terapeutul ascultă felul în care clientul *crede* că vede așteptările femeii față de el. Acestea sunt deseori proiecții sau exagerări. Terapeutul îi poate

sugera clientului să meargă să verifice ceea ce își închipuie el că sunt așteptările ei. Din nou, vedem rolul de mentor dintr-o relație terapeutică, terapeutul oferind perspectiva masculină. Terapeutul este tatăl - sistemul masculin de referință prin care băiatul învață cum să fie bărbat în relația cu femeile.

Femeile cu care se căsătoresc ei

Aproximativ 80 la sută dintre bărbații căsătoriți, cu orientări homosexuale, cu care am lucrat aveau soții care cunoșteau lupta lor cu homosexualitatea. Este un avantaj pentru bărbat ca soția să cunoască lupta lui. Ea poate fi surprinzător de înțelegătoare față de problemele lui. Sunt tot mai surprins de capacitatea femeii de a accepta și a-l sprijini pe soțul ei. Majoritatea femeilor pot angaja resurse emoționale uriașe pentru a-și înțelege și sprijini soțul, dacă ei sunt sinceri și le cooperează în lupta lor. De obicei, soția va fi un aliat foarte puternic și loial - dacă soțul face din ea un partener. Dar dacă ea simte că este exclusă din proces - dacă el are secrete și nu apelează la ea ca la un aliat - atunci ea se poate schimba radical, își poate retrage sprijinul și poate deveni foarte critică.

Nevoia continuă de prietenie cu bărbații

Indiferent de succesul relației sale cu soția, bărbatul cu un trecut homosexual va avea întotdeauna nevoie de prietenii bune cu alți bărbați. Multe soții - chiar și cele care nu știau că soțul lor a avut probleme cu homosexualitatea - mi-au spus că soțul lor petrece timp cu prietenii lor, că sunt mai fericiți și mai atenți acasă și că emoțional vorbind, sunt mai disponibili față de ele și față de copii. Invers, soțiile vor declara că soțul lor se ascunde de bărbați, că nu are prieteni și că nu se implică emoțional față de ele și față de copii.

Intensitatea experienței sexuale

Terapeuții care îi ajută pe homosexuali să-și accepte condiția critică terapia reparativă, afirmând că este doar o modificare de comportament. Ei spun că rezultatul nu este decât suprimarea sentimentelor homosexuale. Pentru a-și susține afirmațiile, acești critici pretind că bărbații căsătoriți, cu orientări homosexuale, povestesc că experiențele lor homosexuale inițiale erau mult mai intense decât experiențele sexuale actuale cu soțiile lor. Această diferență de intensitate este folosită de activiștii homosexuali ca o dovadă că terapia reparativă este represivă.

Totuși, această considerare uni-dimensională a "intensității" este de fapt o falsă măsură. Relațiile homosexuale sunt generate pe cale nevrotică și de aceea prezintă o energie de natură nervoasă. Caracteristica de dependență a sexului homosexual nu este legată de sexul în sine, ci este o funcție care stabilizează o personalitate fragmentată.

Homosexualul va folosi sexul pentru multe motive secundare, cum ar fi

ordonarea unui haos interior și o anumită senzație de fragmentare interioară. Orgasmul homo-erotic oferă o conexiune temporară, refulantă, cu sexul masculin, de care bărbatul homosexual s-a detașat defensiv. Heroina oferă și ea senzații intense, însă consumă persoana, lăsând-o goală din punct de vedere emoțional și deprimată, cu nevoia după o altă doză. Această dinamică emoțională este descrisă de mulți homosexuali cu referire la sex. Teama deseori asociată cu contactele sexuale anonime sporește și ea intensitatea momentului.

Un client care a avut peste 2.000 de contacte anonime admite că sexul homosexual este "incredibil de intens - fără îndoială cel mai plăcut lucru din viața mea". Totuși, el recunoaște că după aceea se simte "trist, deprimat și descurajat". Aceste sentimente, durând între una și trei zile după aceea, nu pot fi atribuite homofobiei, ci indică un tipar de dependentă auto-distructivă.

Un indicator bun a ceea ce este "corect" sunt sentimentele cu care rămâne persoana după contactul sexual. Bărbații cu un trecut homosexual, care s-au căsătorit, vorbesc despre o diferență calitativă în relația lor sexuală cu soția. Deși aceste experiențe sunt de o intensitate mai mică, ele sunt mai depline, mai bogate și mai satisfăcătoare emoțional. Acești oameni vorbesc despre sentimentul de "a face ce este corect" și de o compatibilitate naturală. Așa cum a declarat un bărbat căsătorit - "Când compar experiențele intime avute cu soția mea cu cele din trecutul meu homosexual, mi se pare că atunci eram niște băieți care ne jucam în nisip."

Prin contrast, bărbatul căsătorit, cu un trecut homosexual, poate găsi relațiile conjugale mai puțin intense, însă ele îi conferă un sentiment de corectitudine, mulțumire și bunăstare. În loc să se simtă "consumat", el se reînnoiește, se simte satisfăcut și mulțumit cu sine însuși, și se simte o parte integrantă a lumii heterosexuale.